

Arrest

nr. 206 484 van 3 juli 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN WESEMAEL
Van Putlei 120
2547 LINT**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Zimbabwaanse nationaliteit te zijn, op 13 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat S. VAN WESEMAEL en haar voogd Evelien DEREKX, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Zimbabwaans staatsburger te zijn, geboren te Harare, waar u tot aan uw vertrek uit het land heeft gewoond. Uw beide ouders zijn leerkracht. Uw vader ging in 2003 op pensioen na mentale problemen veroorzaakt door problemen met de Zimbabwaanse regeringspartij ZANU-PF. Uw moeder bleef werken als leerkracht. Uw familie heeft nauwe banden met de oppositiepartij MDC (Movement for Democratic Change). U verklaart dat uw vader campagneleider en boodschapper was voor de partij.

Ook uw tante, G.K., was een vooraanstaand lid van de partij en een van de medeoprichtsters van de partij. Zij was eveneens actief als journaliste. In 2007 werd zij gearresteerd en gefolterd door de Zimbabwaanse overheid waarna zij het land verliet. Zij vroeg op 02 april 2010 asiel aan in België en werd op 31 mei 2010 erkend als vluchteling (CGVS-kenmerk 10/13336). Haar moeder, uw grootmoeder, verbleef toen reeds in België en werd op 25 februari 2008 erkend als vluchteling (CGVSkenmerk 07/13310). Op 12 december 2013 kwamen er milities van ZANU-PF naar jullie huis. Ze vermoordden uw vader en probeerden dit als een zelfmoord te ensceneren. Hierna stuurde uw moeder u naar de kostschool om verdere problemen te vermijden. Van begin 2014 tot mei 2016 bleef u op deze kostschool. U werd echter ook daar benaderd door de ZANU-PF milities en keerde terug naar huis. U ging verder naar school maar werd vaak lastig gevallen door deze milities, ze spraken u aan op straat, wachtten u op aan uw school en riepen uw naam aan uw huis. Zij wilden dat u zich bij hen zou aansluiten. U weigerde telkens. Uw moeder vreesde dat u nog verdere problemen zou kennen en besloot dat u het land diende te verlaten. Op 23 april 2017 ging u samen met uw moeder met de bus naar Zuid-Afrika en kwam er de volgende dag aan. In Zuid-Afrika wachtte uw grootmoeder u op en kwam u samen met haar op 26 april 2017 per vliegtuig naar België. U reisde legaal met uw eigen paspoort en visum. Op 05 mei 2017 vroeg u asiel aan in België.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: uw paspoort; uw geboorteakte; een brief van uw advocaat in Zimbabwe waarin zij uw situatie toelicht; documenten met betrekking tot uw moeder waaronder een brief waarin zij haar overplaatsing vraagt ten gevolge van geweld door ZANU PF, een affidavit waarbij zij toestaat dat u uw grootmoeder vervoegt en medische documenten; documenten met betrekking tot uw vader als zijn geboorteakte, zijn overlijdensakte en medische documenten in verband met zijn pensionering en documenten in verband met de bedreigingen die uw tante G.K. momenteel in België ontvangt.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor de ZANU-PF milities die u wilden rekruteren omwille van uw familiale achtergrond. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen in die mate problemen te hebben gekend dat dit vervolging uitmaakt in de zin van de Conventie van Genève.

Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie komt naar voren dat in Zimbabwe in het algemeen jongeren worden geronseld aan scholen om zich aan te sluiten bij de jeugdmilities van ZANU-PF, zoals u verklaart. Deze informatie geeft echter niet weer dat zij verregaande stappen zouden ondernemen om elk van deze jongeren te overtuigen zich aan te sluiten. Algemene rapporten over de veiligheidssituatie in Zimbabwe geven niet weer dat jongeren een algemeen risico lopen op vervolging indien zij weigeren zich bij de ZANU-PF milities aan te sluiten ('Human Rights Watch – Country summary, Zimbabwe – januari 2017' en 'Amnesty International – Zimbabwe 2016/2017'). Waar er stemmen opgaan om de nationale jongerentraining nieuw leven in te blazen nadat deze in 2009 tot een stilstand werd gebracht, dient te worden opgemerkt dat dit voorstel reeds werd geformuleerd in 2013 en er sindsdien nog geen concrete stappen in die richting werden ondernomen ('Zimbabwe Situation – Reinstate Green Bombers: ZANU-PF youths – 11.08.2014', 'Zimbabwe Situation – Zim Govt revises infamous youth militia training – 19.10.2013' en 'Daily News – Rights group opposes youth service – 03.03.2017'). Hoewel er verschillende gevallen bekend zijn waarbij deze jeugdmilities activisten en gekende leden van de oppositiepartij MDC lastig vallen en mishandelen en leden van MDC geregeld het slachtoffer zijn van geweld vanwege de milities (Home Office – Country Information and Policy Note, Zimbabwe: opposition to the government), **kan er niet worden gesteld dat er een algemeen objectief risico is op vervolging omwille van een dreigende inlijving door deze milities. Zodoende dient u in uw hoofde aan te tonen dat de mate waarin u door deze milities bedreigd zou zijn geweest in die mate ernstig is dat er sprake is van vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen heeft aangehaald die tot een dergelijke conclusie zouden kunnen leiden.**

U verklaart lastig te zijn gevallen door de jeugdmilities van ZANU-PF, zij zouden u steeds aanspreken en aandringen dat u zich bij ZANU-PF zou aansluiten of u willen ontvoeren om op die manier druk uit te oefenen op uw familie (gehoorverslag CGVS p.5).

Uit uw verklaringen komt echter niet naar voren dat verregaande inspanningen werden geleverd om u in te lijven en u om die reden het land diende te verlaten uit vrees voor vervolging. Uit eerder genoemde informatie komt naar voren dat deze milities er niet voor terugdeinzen harde middelen in te zetten in hun benadering van vermeende opposanten. Zo zijn er verschillende gevallen van ontvoering gekend waarbij deze jeugdmilities betrokken zijn. Hierbij is sprake van gewelddadige ontvoeringen waarna men op een basis van ZANU-PF wordt vastgehouden en geslagen om informatie te verkrijgen omtrent mogelijke oppositieactiviteiten. Deze acties zouden gericht zijn op het ontmantelen van lokale structuren en enkel hooggeplaatste activisten zouden dit risico lopen. In Harare zouden het voornamelijk belangrijke oppositieleiders zijn die het risico lopen op ontvoering om op die manier informatie los te krijgen over de lokale structuren en strategieën (Political abductions in Zimbabwe: 2000 tot 2016 – 09.03.2016). De schaal waarop dit geweld voorvalt zou echter aanzienlijk zijn afgenomen sinds 2008, ook bij de verkiezingen van 2013 zou veel minder geweld zijn voorgevallen dan in voorgaande verkiezingsjaren ('BTI – Zimbabwe country report – 2016' en 'ARC – Zimbabwe Country report – 27.11.2014'). **Gezien de werkwijze van deze milities die blijkt uit bovenstaande informatie kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de manier waarop u door hen zou benaderd zijn omwille van uw familiale achtergrond een ernstige vrees voor vervolging uitmaakt.** U verklaart vaak aan uw school te zijn aangesproken om zich aan te sluiten en hierbij bedreigd te worden met ontvoering als u hen niet gehoorzaamde. Daarnaast kwamen zij ook naar uw huis en klopten aan de poort om u te roepen, ze zouden echter nooit uw huis zijn binnengekomen (gehoorverslag CGVS p.5 en p.7). U geeft aan zo goed als geen fysiek geweld te hebben gekend. Wanneer u hiernaar wordt gevraagd verklaart u niet echt fysiek te zijn aangevallen en meent u zich slechts één slag in uw gezicht te herinneren (gehoorverslag CGVS p.16 en p.18). U verklaart niet veel schade te hebben geleden en dat het voornamelijk mentale schade betrof. U nuanceert bovendien en verklaart dat u zelfs niet kan zeggen dat u daadwerkelijk reeds een probleem had (gehoorverslag CGVS p.16). U bent daarbij evenmin op de hoogte of uw moeder al dan niet werd aangesproken zodat u zich bij hen zou aansluiten (gehoorverslag CGVS p.18). **Deze ervaringen kunnen niet als zodanig ernstig worden beschouwd dat dit ressorteert onder vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève.** Indien u daadwerkelijk vervolging zou vrezen valt moeilijk aan te nemen dat zij, gezien de handelswijze dat zij doorgaans hanteren, nog geen verdere stappen zouden hebben ondernomen om u te dwingen bij hen toe te treden. Wanneer u hier alert wordt op gemaakt verklaart u niet te weten waarom ze nog geen verder initiatief namen om u in te lijven. U verklaart dat zij nog steeds geloofden dat u zich tegen uw familie zou keren (gehoorverslag CGVS p.15). U verklaart te vrezen dat zij u zouden ontvoeren om informatie te verkrijgen over uw tante of om uw familie te chanteren (gehoorverslag CGVS p.6). Uw tante verblijft echter reeds sinds 2007 permanent buiten Zimbabwe, zodoende is het opmerkelijk dat zij nog geen eerdere pogingen zouden hebben ondernomen om u als drukingsmiddel te gebruiken. **Indien u werkelijk persoonlijk door hen gevisieerd zou worden valt het moeilijk aan te nemen dat zij nog op geen enkele manier verdere stappen zouden hebben ondernomen om u te dwingen hun kant te kiezen of om informatie te verkrijgen. Zodoende dient de ernst van de bedreigingen die de aanleiding zouden hebben gevormd voor uw vertrek uit het land reeds verregaand gerelativeerd te worden.**

Daarnaast bent u eerder vaag over de bedreigingen die tegenover u zouden zijn geuit. U verklaart de indruk te hebben gehad dat hun bedreigingen niet langer loze bedreigingen waren en dat zij zeer ernstig waren (gehoorverslag CGVS p.5-6). **U maakt echter niet hard om welke reden u de indruk had dat deze bedreigingen in ernst toenamen.** Wanneer hiernaar gevraagd heeft u enkel aan dat het ernstig werd en er vanalles kon gebeuren zonder concreet aan te tonen op welke manier de bedreigingen van toon veranderden (gehoorverslag CGVS p.15). U zou door het verlaten van het land de nodige stappen hebben ondernomen alvorens het erger werd (gehoorverslag CGVS p.16), **uit uw verklaringen blijkt echter niet dat er persoonlijke aanwijzingen waren dat u zou dienen aan te nemen dat deze bedreigingen in ernst zouden toenemen en gaat u derhalve uit van een louter hypothetisch risico.**

Verder legt u enige tegenstrijdige verklaringen af omtrent de manier waarop u door deze ZANU-PF milities zou zijn benaderd. U verklaart initieel na het overlijden van uw vader naar de kostschool te zijn gestuurd om verdere problemen te vermijden maar naar huis te zijn teruggekeerd omdat u ook daar door deze milities werd aangesproken. U diende daarna thuisonderwijs te volgen (gehoorverslag CGVS p.5) Later geeft u echter aan dat uw problemen pas begonnen wanneer u terug was van de kostschool (gehoorverslag CGVS p.18), daarmee uw eerdere verklaringen dat u de kostschool diende te verlaten omwille van bedreigingen onderuit halend. Bovendien bleek u na uw terugkeer uit de kostschool alsnog regulier onderwijs te hebben gevolgd, wat u eveneens eerder anders verklaarde (gehoorverslag CGVS p.5).

Bijkomend verklaart u verder in het gehoor uit de kostschool terug te zijn gekomen omdat dit noodzakelijk was voor de procedure om een visum te verkrijgen (gehoorverslag CGVS p.18), daarmee opnieuw uw verklaringen de kostschool te hebben verlaten omwille van enige problemen ondermijnd.

Na uw terugkeer van de kostschool, in mei 2016 (gehoorverslag CGVS p.5), wijst uw persoonlijk gedrag er bovendien niet op dat u het slachtoffer bent geweest van ernstige bedreigingen. Waar u verklaart dat u terug zou komen om thuisonderwijs te krijgen blijkt dat u alsnog regulier onderwijs volgde, op deze manier u toch blootstellend aan een mogelijk risico. Dat niet werd besloten u thuis te houden om verdere vervolging te vermijden ondermijnt opnieuw de ernst van de mate waarin u bedreigd zou zijn geweest. U verklaart weliswaar verschillende routes te nemen naar school (gehoorverslag CGVS p.6 en p.15), dit lijkt echter slechts een zeer beperkte maatregel indien u werkelijk op een ernstige wijze zou bedreigd zijn geweest. Dit geldt des te meer in het licht van uw familiegeschiedenis. Uw ouders zouden al verschillende keren omwille van bedreigingen zijn verhuisd, u verklaart dat uw vader werd vermoord omwille van zijn politiek activisme (gehoorverslag CGVS p.4) en uw tante was een gekend lid van MDC en werd hiervoor al vervolgd in Zimbabwe (gehoorverslag CGVS p.12-13). **Met deze familiegeschiedenis in het achterhoofd valt het moeilijk aan te nemen dat u bij ernstige bedreigingen geen ingrijpendere stappen zou ondernemen om verdere gevolgen te vermijden.** Verder verklaart u eind 2016 een eerste keer een visum te hebben aangevraagd maar dat dit u werd geweigerd, het is pas in mei 2017 dat u een Schengenvisum verkreeg (gehoorverslag CGVS p.14). Uit uw verklaringen blijkt niet dat uw situatie tussen beide visumaanvragen ernstig gewijzigd is of dat u bijkomende stappen ondernam om risico's te vermijden. Ook dit leidt tot de conclusie dat er niet kan worden aangenomen dat u het land heeft verlaten omwille van ernstige bedreigingen. **Indien u reeds van bij uw eerste poging om het land te verlaten eind 2016 ernstige bedreigingen zou hebben ondergaan valt het moeilijk aan te nemen dat u in de vijf daarop volgende maanden geen bijkomende maatregelen zou hebben genomen.** Bovendien reisde u sinds 2014 verschillende keren naar Zuid-Afrika om er familie te bezoeken (zie paspoort en gehoorverslag CGVS p.14), steeds keerde u terug naar Zimbabwe. **Het gegeven dat u het land verliet maar er steeds terug keerde zorgt er opnieuw voor dat niet kan worden aangenomen dat u in Zimbabwe het slachtoffer werd van ernstige bedreigingen. Dat u geen verdere aanpassingen zou doorvoeren in uw persoonlijk gedrag om deze bedreigingen te vermijden of niet alle mogelijkheden zou hebben benut om Zimbabwe te verlaten ondermijnt de ernst van deze bedreigingen.**

Uit het bovenstaande blijkt dat er niet kan aangenomen worden dat het loutere feit dat u door deze milities zou zijn aangesproken een daad van vervolging uitmaakt die voldoende ernstig is om u internationale bescherming te bieden.

Daarnaast zorgen verschillende elementen er voor dat er niet kan worden aangenomen dat u een groter risico op vervolging loopt omwille van de banden binnen uw familie met de oppositiepartij MDC.

U verklaart te zijn aangesproken rond uw school maar dat dit even goed voor andere leerlingen gold. U verklaart dat niet alleen u werd aangesproken maar veel kinderen aangezien ze wilden rekruteren voor hun militie (gehoorverslag CGVS p.6). Wanneer u wordt gevraagd op welke manier u anders werd benaderd dan uw medeleerlingen geeft u enkel aan dat uw familie gekend was als aanhangers van MDC en dat zij u zouden ontvoeren om informatie te verkrijgen over uw tante (gehoorverslag CGVS p.6). Hierbij wordt verwezen naar de eerdere argumentatie waarin wordt gesteld dat het opmerkelijk is dat u pas na geruime tijd dergelijke problemen zou kennen, dit terwijl uw familie al van bij uw geboorte gekend is omwille van haar sympathieën. Verder geeft u aan dat er voor uw vertrek meer werd gerekruteerd met het oog op de verkiezingen van 2018. Zij wilden u overtuigen zich voor deze verkiezingen bij de partij aan te sluiten en op hen te stemmen (gehoorverslag CGVS p.5-6). **Hieruit valt op te maken dat de manier waar u werd aangesproken kadert binnen de algemene manier waarop deze jeugdmilities te werk gaan en u niet extra werd gevisieerd omwille van de achtergrond van uw familie.**

Waar zou kunnen worden geargumenteed dat u louter omwille van uw familiebanden risico op vervolging zou lopen dient te worden gewezen op het feit dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de mate dat de activiteiten van uw familieleden weerslag zouden hebben op u persoonlijk. Vooreerst dient opgemerkt dat degene die zij via u zouden willen raken, namelijk uw tante G.K., al lange tijd het land heeft verlaten.

*U bent op de hoogte dat zij reeds in 2007, toen u zeven jaar oud was, definitief Zimbabwe heeft verlaten en voordien slechts sporadisch bij jullie op bezoek kwam (gehoorverslag CGVS p.8-9). **Er kan derhalve niet worden uitgegaan van een intense band tussen u en uw tante. Hierbij dient eveneens opnieuw gewezen te worden op het tijdsverloop tussen het vertrek van uw tante en de pogingen die zij zouden doen om haar via u te bereiken. Dat u pas jaren later zou problemen kennen omwille van de banden tussen uw familie en MDC valt niet ernstig te nemen.***

U verklaart verder dat sinds het overlijden van uw vader in 2013 u niet op de hoogte bent van enige problemen. Wanneer u wordt gevraagd of uw moeder nog problemen kende omwille van uw vader of omwille van haar banden met MDC geeft u aan dat ze hoge bloeddruk heeft maar dat u niet op de hoogte bent van enige problemen. U gaat er enkele van uit dat ze wel bedreigd zal zijn. Wanneer u wordt gevraagd wat u dat doet aannemen verwijst u naar de verkrachting waarmee zij in 2000 werd bedreigd. Daarnaast kunt u enkel verwijzen naar uw eigen bedreigingen (gehoorverslag CGVS p.4 en p.10). U verklaart nog bijna dagelijks contact met uw moeder te hebben. Het is dan ook niet ondenkbaar dat u zou proberen een volledig beeld te krijgen van de ernst van de vervolging die u riskeert en de problemen die uw moeder kende zou nagaan. **Uit uw gebrekkige kennis van de problemen die uw moeder zou hebben ervaren kan dan ook geconcludeerd worden dat uw moeder geen verregaande problemen heeft gekend. Zodoende kan er niet van worden uitgegaan dat u, na geruime tijd, alsnog problemen zou ontwikkelen omwille van uw familiale achtergrond. Bovendien hebben u noch uw moeder een activistisch profiel waardoor u bijkomend de aandacht zou trekken van de ZANU-PF milities.** U verklaart dat uw moeder weliswaar MDC steunde en voor hen stemde maar gelooft niet dat zij bij de partij betrokken was (gehoorverslag CGVS p.10). Zelf hield u zich ver van enig politiek activisme. U verklaart nog helemaal niet bezig te zijn met politiek en te jong te zijn geweest om zich politiek in te zetten. U bent er niet in geïnteresseerd en wilt niet politiek actief zijn (gehoorverslag CGVS p.6, p.10 en p.16-17). Ook dit leidt er toe aan te nemen dat het weinig waarschijnlijk is dat u of uw moeder opnieuw onder de aandacht zouden komen van aanhangers van ZANU-PF.

Verder kunnen ook bij de activiteiten van uw vader en de omstandigheden waarin hij om het leven is gekomen de nodige opmerkingen worden geformuleerd. Vooreerst verklaart u dat hij na zijn pensionering een garage uitbaatte en dat dit zeer goed ging (gehoorverslag CGVS p.5). Hij zou daarbij samengewerkt hebben met zijn stiefbroers die een band hadden met ZANU-PF en zelfs met de Central Intelligence Office om dit gebouw te kunnen verkrijgen aangezien doorgaans enkel leden van de overheidspartij dergelijke vergunningen kunnen bemachtigen (gehoorverslag CGVS p.9). **Dit doet enige twijfel rijzen bij zijn actieve betrokkenheid bij MDC en de mate waarin hij geboycot of geïsoleerd zou zijn geweest. Indien hij uit politieke redenen uit zijn job zou zijn ontzet is het opmerkelijk dat hij vervolgens de gunst wordt verleend deze garage uit te baten.** U verklaart voorts dat hij campagne voerde voor de verkiezingen van 2013 en ook optrad als boodschapper voor de partij (gehoorverslag CCGVS p.9). U noemt zijn activiteiten in de verkiezingscampagne van 2013 als een directe aanleiding voor de moord op uw vader (gehoorverslag CGVS p.8). **Het is hierbij opmerkelijk dat uw vader pas in december 2013 om het leven zou zijn gebracht, dit terwijl de verkiezingen plaatsvonden in juli 2013.** Het is derhalve merkwaardig dat uw vader pas zes maanden na deze verkiezingen voor zijn aandeel hierin zou worden benaderd. Bovendien blijkt uit de toegevoegde informatie dat deze verkiezingen weliswaar gepaard gingen met het nodige geweld en intimidatie, dit bleef relatief beperkt in vergelijking met voorgaande verkiezingen. Deze onregelmatigheden vonden bovendien voornamelijk plaats in de aanloop naar de verkiezingen. De toegevoegde informatie maakt zelfs gewag van een aanzienlijke afname van geweld en intimidatie na de verkiezingen. Wanneer u wordt gevraagd of er kort voor de dood van uw vader nog enige incidenten plaatsvonden geeft u enkel aan vaak te zijn verhuisd en dat er problemen waren in 2008 maar dat u niet op de hoogte bent van enige andere incidenten (gehoorverslag CGVS p.8-9). **Het valt dan ook moeilijk te begrijpen om welke reden hij zes maanden na de verkiezingen, in een tot rust gekomen politiek klimaat, om het leven zou zijn gebracht terwijl er voordien geen andere incidenten te melden vallen.** Waar u verklaart dat uw familie niet wou dat u bij al deze problemen betrokken geraakte dient er op worden gewezen dat u wel degelijk op de hoogte bent van de eerdere problemen binnen uw familie, zodoende kan er worden verwacht dat u ook recente incidenten minstens zou hebben opgemerkt. **U legt eveneens weinig logische verklaringen af omtrent de motivatie van de ZANU-PF leden om uw vader te vermoorden.** U verklaart dat uw vader voor de ZANU-PF als een aantrekkelijk doelwit kan worden beschouwd aangezien hij, als boodschapper, over veel informatie beschikt en hij deze boodschappen onder dwang aan hen zou kunnen prijsgeven. U bent niet op de hoogte of er voordien op enige andere manier werd geprobeerd informatie aan uw vader te ontfutselen (gehoorverslag CGVS p.9).

Het is dan ook merkwaardig dat hij zonder enige voorgaande incidenten door de milities van ZANU-PF zou worden vermoord, daarmee laten zij namelijk zijn potentieel als mogelijke informatiebron verloren gaan. U verklaart vervolgens dat zij de dood van uw vader als een statement wilden doen gelden om aan te tonen wat er kan gebeuren indien men niet meewerkt met ZANU-PF (gehoorverslag CGVS p.8). Uw verklaringen dat zij trachtten het op een zelfmoord te doen lijken zijn hier echter mee in strijd. **Het feit dat zij met de moord op uw vader een boodschap wilden uitdragen lijkt weinig compatibel met het gegeven dat zij het en het tegelijkertijd als een zelfmoord willen afdoen.** Het krantenartikel dat u hieromtrent neerlegt biedt eveneens geen uitsluitel omtrent de ware toedracht van de dood van uw vader. Hierin wordt enkel vermeld dat uw vader om het leven kwam door zelfmoord en kan dan ook geen aanwijzing vormen voor uw verklaringen dat het om een politiek gemotiveerde moord ging. Bovendien dient er eveneens worden op gewezen dat Zimbabwe een uiterst hoge graad van corruptie kent. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie ('Transparency International – Corruption Perception Index 2016' en 'The Source – Zimbabwe remains among the worlds most corrupt, says watchdog – 25.01.2017') blijkt dat corruptie er schering en inslag is. Volgens Transparency International strandt Zimbabwe als 154ste op de 176 op corruptie onderzochte landen en scoort het land slechts een povere 22 op 100 wanneer het gaat om de perceptie rond corruptie. Een dergelijke hoge graad van corruptie brengt met zich mee dat allerhande artikelen tegen betaling kunnen worden gepubliceerd, wat opnieuw de bewijskracht van het door u neergelegde krantenartikel aanzienlijk verkleint. Verder laat ook uw **advocaat in haar brief** na aan te geven dat uw vader om het leven werd gebracht, ook zij heeft het over een zelfmoord. Hoewel u verklaart dat zij dit moedwillig niet heeft verklaard omdat zij vreest voor haar vergunning als advocaat (gehoorverslag CGVS p.13), blijft dit opmerkelijk aangezien het een brief betreft ter ondersteuning van uw asielaanvraag gericht aan degene die uw zaak ter harte zouden nemen. Zodoende is er geen reden voor haar om aan te nemen dat u dit zou voorleggen aan de verkeerde personen en haar vergunning in gevaar zou zijn. Daarenboven heeft zij het wel degelijk over de verregaande vervolging die u en uw familie zouden hebben gekend vanwege ZANU-PF omwille van hun steun aan MDC. Het is bizar dat zij niet zou vrezen voor haar vergunning wanneer zij uitgebreid de bedreigingen en het geweld beschrijft die jullie hebben ondergaan. Dat zij net dit gegeven uit haar verklaringen zou weglaten doet opnieuw vragen rijzen bij de werkelijke omstandigheden waarin uw vader om het leven is gekomen.

Ook het gegeven dat uw familie grotendeels Zimbabwe heeft verlaten is onvoldoende aanwijzing dat zij het land verlieten uit vrees voor daadwerkelijke vervolging en dat dit risico op u zou worden overgeheveld. Er wordt niet aangetoond om welke reden of ten gevolge van welke problemen zij het land hebben verlaten. Indien zij al omwille van een risico op vervolging het land zouden hebben verlaten toont dit nog niet aan dat in uwen hoofde hetzelfde risico zou gelden.

Concluderend kan er worden gesteld dat er niet wordt ontkend dat uw familie reeds problemen kende met de heersende ZANU-PF partij. U kon echter niet aannemelijk maken dat deze problemen op u zouden doorwerken laat staan dat ze dermate ernstig zijn dat deze als vervolging kunnen worden beschouwd.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Uw paspoort en geboorteakte tonen enkel en alleen uw identiteit aan, welke in deze niet wordt betwist. De familiale banden tussen u en G.K. worden niet in twijfel getrokken, enkel wordt niet aangenomen dat u omwille van deze familiebanden enig risico op vervolging zou lopen. De brief van uw advocaat werd hierboven reeds besproken, daarenboven dient te worden gewezen op het feit dat dit enkel met het oog op uw verdediging werd opgesteld en geen objectieve elementen bevat die de door u aangehaalde feiten kunnen aantonen. De documenten omtrent uw moeder geven aan dat zij medische problemen kent, u onder de hoede stelt van uw grootmoeder en in 2000 problemen zou hebben gekend die haar noopten een overplaatsing aan te vragen. Wat betreft haar medische problemen kan nergens worden aangetoond dat dit het gevolg zou zijn van bedreigingen in uwen hoofde. Waar zij stelt in 2000, voor uw geboorte nota bene, problemen zou hebben gekend wijzigt dit niets aan de beoordeling dat u op vandaag, 17 jaar later, geen risico zou lopen op ernstige vervolgingsfeiten. **De documenten omtrent uw vader** tonen zijn identiteit aan en geven weer dat hij overleden is aan verstikking door ophanging. Opnieuw toont dit niet aan dat zijn dood gelinkt zou kunnen worden aan politiek gemotiveerde vervolging. Ook wanneer u aantoont dat uw vader in 2003 op pensioen werd gesteld kan dit de problemen die u of uw gezin recent zouden hebben gekend niet weergeven. Zoals eerder werd geargumenteed slaagt u er niet in aan te geven welke recente incidenten uw familie zouden hebben geplaat. Waar u tot slot aangeeft dat uw **tante G.K. zelfs in België bedreigingen ontvangt** wordt opgemerkt dat de vervolging die zij heeft gekend wordt aangenomen maar dat dit niet aangeeft dat u eenzelfde risico op vervolging zou lopen.

Uit uw verklaringen komt derhalve niet naar voren dat de manier waarop u zou bedreigd worden in die mate ernstig zijn dat dit vervolging in de zin van de Conventie van Genève uitmaakt of dat uw louter omwille van uw familiale achtergrond vervolging zou dienen te vrezen. De feiten die u aanhaalt worden onvoldoende ernstig bevonden om aanleiding te kunnen geven tot internationale bescherming. Evenmin maakt een terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming uit. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 februari 2018 in een eerste middel een schending aan van "artikel 48/3 minstens artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980".

Verzoeker citeert het begrip vluchteling, zoals gedefinieerd in artikel 1, (A) van het Internationaal Verdrag van 28 juli 1951. Verzoeker haalt artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoeker herneemt zijn vluchtrelaas: "Zoals blijkt uit het vluchtrelaas van vertoger en zoals ook goed geweten bij de verwerende partij, is de familie van vertoger bijzonder politiek actief bij de oppositiepartij Movement for Démocratie Change (MDC) in Zimbabwe.

Deze politieke betrokkenheid heeft ertoe geleid dat verschillende familieleden van vertoger inmiddels het land dienden te ontvluchten, waaronder de tante en grootmoeder van vertoger, die beiden in België verblijven.

De tante van vertoger was mede-oprichtster van de politieke partij en werd destijds ontvoerd en gefolterd, waarna zij uiteindelijk Zimbabwe diende te ontvluchten en de vluchtelingenstatus kreeg in België.

Zoals blijkt uit de door vertoger voorgebrachte stukken wordt zijn tante ook nu nog steeds bedreigd door de basis van ZANU-PF.

De vader van vertoger werd na de verkiezingen in 2013 vermoord en de broer van vertoger verdween niet veel later spoorloos. Er wordt gezegd dat de broer van vertoger gevlucht zou zijn naar Zuid-Afrika, doch vertoger noch de rest van zijn familie heeft ooit nog bericht ontvangen van hem.

Vertoger bleef na de moord op zijn vader alleen achter samen met zijn moeder.

Toen de jeugdmilities van ZANU-PF hun aandacht op vertoger richtten, werd vertoger naar een kostschool gestuurd. Ook daar kon vertoger echter niet ontsnappen aan de aandacht van de jeugdmilities, zodat beslist werd dat vertoger diende terug te keren naar zijn moeder.

De moeder van vertoger was inmiddels ernstig ziek geworden.

In overleg met de familie in het buitenland werd beslist dat vertoger het land diende te verlaten, nu de situatie duidelijk escaleerde en de veiligheid van vertoger niet langer gegarandeerd kon worden in Zimbabwe. De jeugdmilities staan immers bekend om hun hardnekkigheid. Zij deinden niet terug voor het gebruik van geweld en hadden er reeds mee gedreigd vertoger te zullen ontvoeren."

Verzoeker wijst erop dat verweerder het bestaan van ernstige bedreigingen en vervolging in hoofde van de familieleden van verzoeker erkent, alsook de gewelddadigheid van de milities van ZANU-PF.

Verzoeker stelt dat de benadering die hij onderging door de jeugdmilities dan ook vanzelfsprekend een volstrekt ander karakter had dan deze dewelke werden ondergaan door andere jongeren.

Verzoeker stelt dat verweerder geen rekening houdt met het feit dat verzoeker het enige resterende mannelijke familielid is dat in Zimbabwe verbleef, wat hem bijzonder interessant maakt voor ZANU-PF. Naarmate verzoeker ouder werd, werd hij steeds vijandiger benaderd door de jeugdmilities dewelke hem wensten in te lijven. Verzoeker merkt op dat verweerder evenmin rekening houdt met de jeugdige leeftijd en maturiteit van verzoeker wanneer hij verweten wordt vaag te zijn over de bedreigingen die hij onderging en maar een beperkte kennis te hebben van de problemen die zijn familie ondervonden heeft in het verleden. Verzoeker stelt wel degelijk gewag te hebben gemaakt van steeds ernstiger wordende bedreigingen, gaande van het gebruik van geweld (slaan), het opduiken aan zijn woning tot het dreigen met een ontvoering. Verzoeker betoogt dat dergelijke bedreigingen in het licht van de vaststellingen door onder meer Human Rights Watch en Amnesty International dienen te worden gezien, alsook in het licht van de familiale voorgeschiedenis van verzoeker (de foltering van zijn tante, de moord op zijn vader en de verdwijning van zijn broer).

Verzoeker voert een schending aan van *"artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980"*.

Volgens verzoeker is het algemeen geweten dat corruptie hoogtij viert in Zimbabwe en dat de milities van ZANU-PF er niet voor terugdeinzen ernstige vormen van bedreiging en geweld te gebruiken om hun doel te bereiken. Hij stelt dat zijn verklaringen in de lijn van deze vaststellingen liggen.

Verzoeker stelt dat daar waar hij aanvankelijk slechts oppervlakkig werd benaderd door de jeugdmilities van ZANU-PF, dit duidelijk escaleerde naarmate hij ouder werd. Verzoeker was immers het enige nog resterende mannelijke familielid in Zimbabwe. Uit het vluchtrelaas van verzoeker kwam duidelijk naar voren dat hij steeds frequenter werd benaderd en dat dit ook gepaard ging met het gebruik van bedreigingen en geweld. Het loutere feit dat deze bedreigingen nog niet werden uitgevoerd en verzoeker nog niet werd gefolterd of ontvoerd, betekent niet - zoals de verwerende partij schijnt aan te nemen - dat er geen imminent gevaar bestaat voor de veiligheid van verzoeker.

Verzoeker stelt dat dit temeer klemt nu de situatie in Zimbabwe intussen volledig is omgeslagen en een nieuwe president werd aangesteld. Het is momenteel nog onduidelijk welke koers hij zal gaan varen, maar het staat alleszins vast dat hij bekend staat om ettelijke schendingen van mensenrechten. Zijn banden met het leger zijn onbetwistbaar, alsook de connecties tussen het leger en ZANU-PF.

In een tweede middel voert verzoeker een schending aan van *"de beginselen van behoorlijk bestuur, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke en draagkrachtige motivering in bestuurszaken, juncto artikel 62 van de Wet van 15 december 1980 en het Zorgvuldigheid- en Redelijkheidsbeginsel"*.

Verzoeker stelt dat hij op het ogenblik van zijn aankomst in België amper 16 jaar was. Hij haalt de deontologische principes van het CGVS aan ten aanzien van niet begeleide minderjarigen. Verzoeker meent dat verweerder in zijn beslissing op geen enkele manier rekening gehouden heeft met zijn leeftijd, maturiteit, opleidingsniveau en bijzondere behoeftes. Integendeel verwacht verweerder van verzoeker dat hij op de hoogte is van alle politieke activiteiten van zijn familieleden, alsook van alle problemen en incidenten die zich hebben voorgedaan ingevolge deze politieke activiteiten.

Volgens verzoeker gaat verweerder er volledig aan voorbij dat verzoeker nog bijzonder jong is en zijn ouders er, zoals elke ouder in dezelfde situatie zou doen, beslist om hun kinderen zoveel mogelijk leed te besparen en niet te belasten met de bedreigingen die op hun schouders rusten.

Hij stelt verder dat verweerder geen rekening houdt met de psychologische ballast die verzoeker al zijn hele leven met zich meedraagt, waarbij hij geen ander leven heeft gekend dan een leven waarin hij dient te vluchten met zijn ouders, zijn tante wordt gefolterd, zijn familie wordt bedreigd, enz.

Verzoeker maakt wel degelijk gewag van steeds ernstiger wordende bedreigingen, gaande van het gebruik van geweld (slaan), het opduiken aan zijn woning tot het dreigen met een ontvoering. Dergelijke bedreigingen dienen in het licht van de vaststellingen door onder meer Human Rights Watch en Amnesty International, alsook in het licht van de voorgaanden in de familiale voorgeschiedenis van verzoeker (de foltering van zijn tante, de moord op zijn vader en de verdwijning van zijn broer) als bijzonder ernstig te worden beschouwd en werden alleszins als dusdanig ervaren door de minderjarige verzoeker.

Voorts voert verzoeker aan dat verweerder een tegenstrijdige motivering hanteert door enerzijds wel te bevestigen dat de milities van ZANU-PF bekend staan om hun bijzonder gewelddadige benaderingen en bedreigingen van oppositieleden en te erkennen dat de familie van verzoeker nauwe banden heeft met

de oppositiepartij MDC en anderzijds de bedreigingen waarvan verzoeker gewag maakt af te doen als onvoldoende ernstig.

Waar verweerder verzoeker verwijt dat hij het land verschillende keren heeft verlaten om naar Zuid-Afrika te reizen en vervolgens steeds is teruggekeerd naar Zimbabwe, stelt verzoeker dat verweerder voorbijgaat aan de procedure tot het bekomen van een visum die verzoeker op dat ogenblik had lopen in Zimbabwe. Indien verzoeker niet zou terugkeren naar Zimbabwe, zou hij elk belang verloren hebben bij het bekomen van een visum en zou hij geen enkele kans gemaakt hebben om op een legale wijze Zimbabwe te verlaten en naar een ander land te reizen.

Verzoeker herneemt dat verweerder op geen enkele wijze rekening gehouden heeft met de gewijzigde politieke omstandigheden dewelke zich recent hebben voorgedaan in Zimbabwe en dewelke ontegensprekelijk een invloed zullen hebben op de situatie van verzoeker.

Verzoeker haalt aan dat uit een recente getuigenis van Dewa Mavhinga namens HRW blijkt dat de situatie verontrustend is en op de voet dient gevolgd te worden.

Verzoeker stelt dat hij als jong mannelijk familielid van enkele vooraanstaanden binnen de oppositiepartij MDC des te meer een imminent gevaar zal lopen. Hij voert aan dat verweerder, die nochtans op de hoogte was van deze politieke machtsoverdracht in Zimbabwe, heeft nagelaten hiermee rekening te houden bij de beoordeling van de op politieke redenen gebaseerd verzoek om internationale bescherming van verzoeker.

Verzoeker vraagt *“de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de dato 15 januari 2018 te vernietigen, opnieuw recht doende vertoger te erkennen in zijn hoedanigheid van vluchteling minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen zoals voorzien in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.”*

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker *“Getuigenis van Dewa Mavhinga namens Human Rights Watch”*.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133*). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Verzoeker verklaart te vrezen voor de ZANU-PF milities die hem wilden rekruteren omwille van zijn familiale achtergrond.

Tijdens zijn gehoor bij het CGVS liet hij optekenen dat hij lastig gevallen werd door de jeugdmilities van ZANU-PF, dat zij hem steeds aanspraken en aandrongen om zich bij ZANU-PF zou aansluiten en hem wilden ontvoeren om op die manier druk uit te oefenen op zijn familie (gehoorverslag van het CGVS van 22 november 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 5).

2.4.2. Zoals blijkt uit de bestreden beslissing was verzoekers tante G.K. actief als journaliste en tevens mede-oprichtster en een vooraanstaand lid van de oppositiepartij MDC (*"Movement for Democratic Change"*). Zij werd in 2007 gearresteerd en gefolterd door de Zimbabwaanse overheid, waarna zij het land verliet en asiel aanvraag in België op 2 april 2010 (CGVS-verslag, p. 6, p. 12-13). Zij werd erkend als vluchteling op 31 mei 2010. Ook haar moeder, verzoekers grootmoeder, werd op 25 februari 2008 erkend als vluchteling. Verzoeker verklaarde dat hij vermoedde dat zijn grootmoeder ook banden met de MDC had (CGVS-verslag, p. 11). Daargelaten dat verzoeker de voorgehouden politieke betrokkenheid van zijn vader niet aantoonde, laat staan diens dood in verband kan brengen met zijn beweerde politieke dissidentie, kan uit voorgaande blijken dat verzoekers familie banden had met de oppositiepartij MDC.

2.4.3. Ter zitting werd vastgesteld dat de politieke situatie in Zimbabwe recentelijk gewijzigd is en dat noch het CGVS, noch verzoeker actuele informatie hieromtrent hebben neergelegd. Het administratief dossier bevat louter informatie aangaande de situatie in Zimbabwe ten tijde van het bewind van Robert Mugabe, terwijl deze op 21 november 2017 aftrad na 37 jaar presidentschap en vervolgens op 24 november 2017 vervangen werd door zijn voormalig vice-president Emmerson Mnangagwa. Verzoeker legt evenmin documenten neer die een actueel beeld van de huidige toestand in Zimbabwe weergeven. Hij legt enkel een getuigenis van Dewa Mavhinga van Human Rights Watch neer, waarin deze de machtswissel beschrijft en een aantal aanbevelingen formuleert ten aanzien van de Amerikaanse overheid. Deze getuigenis geeft de huidige situatie in Zimbabwe echter niet weer, noch hoe het huidige regime omgaat met familieleden van opposanten, noch bevat deze enige informatie over de huidige werkwijze omtrent de rekrutering van jongeren. De Raad kan aldus niet nagaan welke invloed deze gewijzigde politieke omstandigheden hebben op de situatie van verzoeker.

2.4.4. Gezien verzoeker ingeval van terugkeer naar Zimbabwe vreest om te worden bedreigd, geïnterviewd en gerekruteerd door de Zimbabwaanse autoriteiten omwille van zijn familiegeschiedenis, oordeelt de Raad dat het hem onmogelijk is bij gebreke aan voornoemde essentiële gegevens te komen tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing zonder hiertoe aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

2.4.5. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

2.4.6. Er wordt een gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 januari 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK